Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Teil I

Dziennik rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa

Część I

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 30. Dezember 1940 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 30 grudnia 1940 r.	Nr. 73

Inhalt / Treść

Zweite Verordnung

über die Gewährung von Vergütungen an wiederbeschäftigte ehemals polnische Beamte und Angestellte.

Vom 20. Dezember 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Finanzen) wird ermächtigt, Abweichungen von den im § 1 Abs. 1 der Verordnung über die Gewährung von Vergütungen an wiederbeschäftigte ehemals polnische Beamte und Angestellte vom 3. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 28) festgelegten Grundsätzen für die Angehörigen einzelner Gehalts- und Lohnklassen oder für bestimmte Gruppen der Beamten und Angestellten des ehemaligen polnischen Staates anzuordnen.

§ 2

Die Anordnungen nach § 1 können mit rückwirkender Kraft ab 1. November 1940 getroffen werden.

Krakau, den 20. Dezember 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

Drugie rozporządzenie

o udzielaniu wynagrodzeń ponownie zatrudnionym urzędnikom i funkcjonariuszom polskim.

Z dnia 20 grudnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Finansów) do wydawania zarządzeń, odbiegających od ustalonych w § 1 ust. 1 rozporządzenia o udzielaniu wynagrodzeń znowu zatrudnionym urzędnikom i funkcjonariuszom polskim z dnia 3 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 28) zasad dla osób, należących do poszczególnych klas poborów i wynagrodzeń lub dla określonych grup urzędników i funkcjonariuszów byłego państwa polskiego.

§ 2

Zarządzenia według § 1 mogą być wydane z mocą obowiązującą wstecz od dnia 1 listopada 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 20 grudnia 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Bekämpfung des Trachoms (Körnerkrankheit, ägyptische Augenkrankheit) im Generalgouvernement.

Vom 20. Dezember 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Wer an Trachom (Körnerkrankheit, ägyptische Augenkrankheit) erkrankt ist und dies weiß oder den Umständen nach annehmen muß, hat die Pflicht, sich von einem Arzt bis zu seiner endgültigen Ausheilung behandeln zu lassen und allen Anordnungen zur Heilung der Krankheit Folge zu leisten.

(2) Ist der Trachomkranke minderjährig oder untersteht er einer Vormundschaft oder Pflegschaft, so haben seine Eltern, der Vormund oder sonstige mit seiner Personenfürsorge betraute Personen für seine ärztliche Behandlung zu sorgen, wenn sie wissen oder den Umständen nach annehmen müssen, daß ihr Pflegling trachomkrank ist.

§ 2

Trachomkrank im Sinne dieser Verordnung sind solche Personen, bei denen nach ärztlichem Urteil Ansteckungsfähigkeit vorliegt oder auftreten kann.

§ 3

(1) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) ist verpflichtet, für trachomverdächtige Personen eine ärztliche Untersuchung und erforderlichenfalls eine ärztliche Behandlung anzuordnen und diese notfalls unter polizeilichem Zwang durchzuführen.

(2) Trachomverdächtig im Sinne des Abs. 1 ist jede zur Wohngemeinschaft eines Trachomkranken gehörende Person.

§ 4

(1) Jeder Arzt im Generalgouvernement ist verpflichtet, dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) über jeden Fall einer von ihm festgestellten Trachomerkrankung schriftlich Anzeige zu erstatten. In der Anzeige hat er die erkrankte Person genau zu bezeichnen und nach Möglichkeit die Ansteckungsquelle anzugeben.

(2) Die Anzeige ist unverzüglich, spätestens innerhalb von 48 Stunden nach erfolgter Feststellung zu erstatten.

§ 5

Wer davon Kenntnis hat, daß ein Trachomkranker sich nicht in ärztlicher Behandlung befindet, oder sich der ärztlichen Behandlung entzieht, ist verpflichtet, hiervon innerhalb von 48 Stunden dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) oder der zuständigen Ortspolizeibehörde Anzeige zu erstatten.

§ 6

(1) Der Arzt, der seiner Anzeigepflicht nach § 4 Abs. 2 nicht rechtzeitig nachkommt, wird mit Geldstrafe bestraft.

(2) Der Arzt, der seine Anzeigepflicht nach § 4 Abs. 1 unterläßt, wird mit Gefängnis bestraft. Daneben kann auf dauernde oder zeitlich beschränkte Untersagung der Berufsausübung erkannt werden.

§ 7

(1) Wer seiner Pflicht nach § 1 Abs. 1 nicht nachkommt, wird mit Gefängnis bestraft. Ist die Schuld nur gering, so kann auf Geldstrafe erkannt werden.

Rozporządzenie

o zwalczaniu trachomy (jaglicy, egipskiego zapalenia oczu) w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 20 grudnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Kto zachorował na trachomę (jaglicę, egipskie zapalenie oczu) i o tym wie, lub z okoliczności przyjąć musi, ma obowiązek poddać się leczeniu przez lekarza aż do swego zupełnego wyleczenia oraz stosować się do wszelkich zaleceń, zmierzających do leczenia choroby.

(2) Jeżeli chory na jaglicę jest nieletnim, lub podlega opiece lub kurateli, winni jego rodzice, opiekun lub inne osoby, którym powierzono pieczę nad jego osobą, dbać o jego leczenie lekarskie, o ile wiedzą lub z okoliczności przyjąć muszą, że ich pupil jest chory na jaglicę.

§ 2

Chore na jaglicę w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są takie osoby, u których w myśl orzeczenia lekarskiego zachodzi lub wystąpić może możliwość zakażenia.

§ 3

(1) Starosta Powiatowy (Miejski) jest obowiązany dla podejrzanych o jaglicę osób zarządzić badanie lekarskie, a w razie potrzeby — leczenie lekarskie i w wypadku koniecznym przeprowadzić je drogą przymusu policyjnego.

(2) Podejrzaną o jaglicę w rozumieniu ust. 1 jest każda osoba, należąca do spólności domowej chorego na jaglicę.

§ 4

(1) Każdy lekarz w Generalnym Gubernatorstwie jest obowiązany donieść pisemnie Staroście Powiatowemu (Miejskiemu) o każdym przypadku stwierdzonego przez siebie zachorowaniu na jaglicę. W doniesieniu powinien on dokładnie oznaczyć chorą osobę i w miarę możności zapodać źródło zakażenia.

(2) Doniesienie należy uskutecznić bezzwłocznie, najpóźniej w ciągu 48 godzin po dokonanym stwierdzeniu.

§ 5

Kto ma wiadomość o tym, że chory na jaglicę nie pozostaje w leczeniu lekarskim, lub uchyla się od leczenia lekarskiego, jest obowiązany donieść o tym w ciągu 48 godzin Staroście Powiatowemu (Miejskiemu) lub właściwej władzy policji miejscowej.

§ 6

(1) Lekarz, który swemu obowiązkowi doniesienia w myśl § 4 ust. 2 nie uczyni zadość we właściwym czasie, podlega grzywnie.

(2) Lekarz, który zaniecha obowiązku doniesienia według § 4 ust. 1, podlega karze więzienia. Obok tego można orzec trwały lub czasowo ograniczony zakaz wykonywania praktyki zawodowej.

§ 7

(1) Kto nie czyni zadość swemu obowiązkowi z § 1 ust. 1, podlega karze więzienia. Jeżeli wina jest nieznaczna, można orzec grzywnę.

(2) Dasselbe gilt für Eltern, Vormünder und sonstige mit der Personenfürsorge eines Trachomkranken betraute Personen, die es unterlassen, für die ärztliche Behandlung ihrer trachomkranken Pflegebefohlenen zu sorgen und für solche Personen, die ihrer Anzeigepflicht nach § 5 nicht nachkommen.

§ 8

(1) Die Strafverfolgung nach den §§ 6 und 7 tritt nur auf Antrag des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) ein.

(2) Der Strafantrag kann zurückgenommen werden.

§ 9

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1941 in Kraft.

(2) In demselben Zeitpunkt tritt die Verordnung des Staatspräsidenten vom 22. März 1928 über die Trachombekämpfung (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 36, Pos. 333) außer Kraft.

Krakau, den 20. Dezember 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

(2) To samo stosuje się do rodziców, opiekunów i innych osób, którym powierzono pieczę nad chorym na jaglicę, a którzy zaniechają troszczyć się o leczenie lekarskie swych pupilów chorych na jaglicę i do tych osób, które nie czynią zadość swemu obowiązkowi doniesienia w myśl § 5.

§ 8

(1) Ściganie karne według §§ 6 i 7 następuje tylko na wniosek Starosty Powiatowego (Miejskiego).

(2) Wniosek o ukaranie może być cofnięty.

§ 9

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1941 r.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zwalczaniu jaglicy (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 333).

Krakau (Kraków), dnia 20 grudnia 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung
über die Einführung einer Arbeitskarte im Generalgouvernement.

Vom 20. Dezember 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Um eine zweckentsprechende Verteilung der Arbeitskräfte im Generalgouvernement zu gewährleisten, wird eine Arbeitskarte eingeführt.

(2) Der Kreis der Personen, die Inhaber einer Arbeitskarte sein müssen, sowie die Einzelheiten über die Ausgestaltung und Führung der Arbeitskarte, insbesondere über die hierbei den Unternehmern und den Arbeitern und Angestellten obliegenden Pflichten, werden in Durchführungsvorschriften bestimmt.

§ 2

(1) Arbeiter und Angestellte, die Inhaber einer Arbeitskarte sein müssen, dürfen nur noch beschäftigt werden und sich beschäftigen lassen, wenn sie im Besitz einer ordnungsmäßig ausgestellten Arbeitskarte sind.

(2) Der Leiter der Abteilung Arbeit in der Regierung des Generalgouvernements bestimmt durch Anordnung, von welchem Zeitpunkt an Abs. 1 anzuwenden ist; die Anordnungen können allgemein oder für bestimmte Wirtschaftszweige getroffen werden.

§ 3

(1) Die Arbeitskarten werden vom Arbeitsamt im Auftrag des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) ausgestellt.

(2) Anderen Stellen ist die Ausstellung von Arbeitskarten oder ähnlichen Ausweisen, von denen die Einstellung als Arbeiter oder Angestellter oder eine Bevorzugung bei der Einstellung abhängig gemacht werden soll, untersagt, soweit nicht besondere Vorschriften Ausnahmen zulassen. Insbesondere bleibt § 4 der Verordnung über Pflichteinstellung Schwerbeschädigter vom 19. September 1940 (VBlGG. I S. 305) unberührt.

Rozporządzenie
o wprowadzeniu karty pracy w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 20 grudnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Dla zapewnienia celowego rozdziału sił roboczych w Generalnym Gubernatorstwie, wprowadza się kartę pracy.

(2) Koło osób, które muszą posiadać kartę pracy, jak również szczegóły, dotyczące formy i prowadzenia karty pracy, w szczególności co do obowiązków, ciążących w związku z tym na przedsiębiorcach oraz na pracownikach fizycznych i umysłowych, określają przepisy wykonawcze.

§ 2

(1) Pracowników fizycznych i umysłowych, którzy muszą posiadać kartę pracy, wolno zatrudniać i wolno im przyjmować zatrudnienie tylko wtedy, gdy posiadają prawidłowo wystawioną kartę pracy.

(2) Kierownik Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa postanawia w drodze zarządzenia, od jakiej chwili należy stosować ust. 1; zarządzenia mogą być wydane ogólnie lub dla określonych gałęzi gospodarczych.

§ 3

(1) Kartę pracy wystawia Urząd Pracy z polecenia Starosty Powiatowego (Miejskiego).

(2) Innym urzędom zabrania się wystawiania kart pracy lub podobnych zaświadczeń, od których uzależnione ma być przyjęcie w charakterze pracownika fizycznego lub umysłowego lub pierwszeństwo przy przyjęciu, o ile specjalne przepisy nie zezwalają na wyjątki. W szczególności pozostaje nienaruszony § 4 rozporządzenia o przymusowym przyjęciu do pracy osób ciężko poszkodowanych z dnia 19 września 1940 r. (Rozp. GG. I. str. 305).

§ 4

(1) Wer dieser Verordnung oder den zu ihrer Durchführung erlassenen Vorschriften zuwiderhandelt, wird mit Gefängnis und mit Geldstrafe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

(2) Die Strafverfolgung tritt nur auf Antrag des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) ein. Der Antrag kann zurückgenommen werden.

(3) Wird der Antrag auf Strafverfolgung nicht gestellt oder zurückgenommen, so kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) gegen die schuldigen Personen durch schriftlichen Bescheid Ordnungsstrafen bis zu 200,— Zloty für jeden Fall der Zuwiderhandlung festsetzen.

§ 5

Diese Verordnung tritt am 15. Januar 1941 in Kraft.

Krakau, den 20. Dezember 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 4

(1) Kto wykracza przeciw niniejszemu rozporządzeniu lub przeciw przepisom, wydanym celem jego wykonania, podlega karze więzienia i grzywny lub jednej z tych kar.

(2) Ściganie karne następuje tylko na wniosek Starosty Powiatowego (Miejskiego). Wniosek może być cofnięty.

(3) O ile nie stawia się wniosku lub cofa się wniosek o ściganie karne, może Starosta Powiatowy (Miejski) nałożyć na winne osoby pisemnym orzeczeniem kary porządkowe do wysokości 200,— złotych za każdy wypadek wykroczenia.

§ 5

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 20 grudnia 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung
über das Tragen von Orden und Ehrenzeichen im Generalgouvernement

Vom 20. Dezember 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Das Tragen von Orden und Ehrenzeichen, die durch den ehemaligen polnischen Staat verliehen worden sind, ist untersagt.

§ 2

(1) Ehemals polnische Staatsangehörige, die nicht deutscher Volkszugehörigkeit sind, dürfen deutsche und österreichische Orden und Ehrenzeichen nur mit besonderer Erlaubnis tragen.

(2) Die Erlaubnis wird nur auf Antrag erteilt. Der Antrag ist bei dem für den Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthaltsort des Antragsstellers zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) unter Beifügung der Besitzzeugnisse einzureichen.

(3) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) reicht den Antrag mit seiner Stellungnahme dem Distriktschef ein. Über die Erlaubnis wird ein Erlaubnisschein erteilt.

(4) Personen, die nach Abs. 1 Orden und Ehrenzeichen tragen, haben den Erlaubnisschein bei sich zu führen.

§ 3

Zuwiderhandlungen gegen diese Verordnung werden mit Gefängnis und mit Geldstrafe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

§ 4

Die Richtlinien für die Erteilung der Erlaubnis nach § 2 erläßt die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Innere Verwaltung).

Krakau, den 20. Dezember 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

Rozporządzenie
o noszeniu orderów i odznak honorowych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 20 grudnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Noszenie orderów i odznak honorowych, które nadane zostały przez byłe państwo polskie, jest zakazane.

§ 2

(1) Byli polscy obywatele, nie przynależni do Narodu Niemieckiego, mogą niemieckie i austriackie ordery i odznaki honorowe nosić tylko za szczególnym pozwoleniem.

(2) Pozwolenia udziela się tylko na wniosek. Wniosek należy złożyć do Starosty Powiatowego (Miejskiego), właściwego dla miejsca zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu wnioskodawcy, przy dołączeniu dowodu posiadania.

(3) Starosta Powiatowy (Miejski) przesyła wniosek z własnym zaopiniowaniem Szefowi Okręgu. O udzieleniu pozwolenia wydaje się zaświadczenie pozwolenia.

(4) Osoby, które po myśli ust. 1 noszą ordery i odznaki honorowe, winni zaświadczenie pozwolenia mieć przy sobie.

§ 3

Wykroczenia przeciwko niniejszemu rozporządzeniu podlegają karze więzienia i grzywny lub jednej z tych kar.

§ 4

Wytyczne dla udzielania pozwolenia według § 2 wydaje Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Spraw Wewnętrznych).

Krakau (Kraków), dnia 20 grudnia 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Außenring 46 (Regierungsgebäude). Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H Krakau, Poststraße 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14.40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschließfach 110, Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBlGG. I bzw. II.